

10/11/89

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

2872 Sayılı Çevre Kanununun 1. Maddesi der ki; “Bu kanunun amacı bütün vatandaşların ortak varlığı olan çevrenin korunması, iyileştirilmesi; kırsal ve kentsel alanda arazinin ve doğal kaynakların en uygun şekilde kullanılması ve korunması; su, toprak ve hava kirlenmesinin önlenmesi; ülkenin bitki ve hayvan varlığı ile doğal ve tarihsel zenginliklerinin korunarak, bugünkü ve gelecek kuşakların sağlık, uygarlık ve yaşam düzeyinin geliştirilmesi ve güvence altına alınması için yapılacak düzenlemeleri ve alınacak önlemleri, ekonomik ve sosyal kalkınma hedefleriyle uyumlu olarak belirli hukuki ve teknik esaslara göre düzenlemektir.”

Kanunun 1. maddesinde açıkça ifade edildiği gibi, doğayı ve çevreyi ilgilendirecek her türlü proje ve yatırımın, sürdürülebilir kalkınma ilkelerine bağlı kalarak; doğal kaynaklara, kentsel ve kırsal arazilere uygun şekilde, hava, toprak ve su kirlenmesinin önlenmesi, bugünkü ve gelecek kuşakların sağlık ve yaşam düzeylerinin güvence altına alınması ilkesini dikkate alacak şekilde hukuki ve teknik esaslara uygun olmalıdır.

Bu ilkelere uymayacak nitelikteki, çevreye zarar veren, geleceğimizi, yaşam alanlarımızı, sağlığımızı tehdit eden her türlü proje kanunlara aykırıdır. Yanı sıra, ülkemiz doğal kaynakların korunması ve sürdürülebilir kullanımı konusunda BM-Uluslararası Biyolojik Çeşitlilik Sözleşmesi; BM-İklim Değişikliği Çerçeve Sözleşmesi, BM- Çölleşme ile Mücadele Sözleşmesi, Ramsar Sözleşmesi gibi birçok uluslararası sözleşmeye de taraftır. Bu çerçevede, arazi ve doğal kaynak kullanımı kararlarını veren yetkili kuruluşlar, karar alma süreçlerinde kamu dışı paydaşların (meslek odaları, yöre halkı, sivil toplum kuruluşları gibi) görüş ve önerilerini dikkate alarak katılımcı bir yaklaşımı tesis etmek durumundadır.

Aralık ayında düzenlenen Paris İklim Zirvesi Raporları’nda Türkiye’nin 2060 yılında çölleşme tehlikesi altında olduğu belirtilmiştir. Yine, Hükümetlerarası İklim Değişikliği Paneli(IPCC) Çalışmalarına ve Değerlendirme Raporları’na göre, Akdeniz Havzası’nda yarı-kurak iklim özelliklerine sahip bir coğrafyada yer alan Türkiye, iklim değişikliğinin olumsuz etkilerini en çok yaşayacak ülkelerdendir. Dolayısıyla, ülkemizde akılcı doğal kaynak kullanımı politika ve stratejilerinin yürütülmesi elzemdir.

Doğu Karadeniz ile Doğu Anadolu Bölgeleri arasında geçiş özellikleri gösteren ve sahip olduğu flora ve fauna değerleri ile biyolojik çeşitlilik bakımından önemli bir nokta olan Kelkit Vadisi ülkemizdeki korunması gereken alanlardan bir tanesidir. Fakat herhangi bir üst ölçekli havza yönetim planı olmaksızın, Kelkit Vadisi boyunca yer alan Erbaa, Niksar, Reşadiye ve Koyulhisar hattı üzerinde onlarca HES projelerinden bazılarının yapımı tamamlanmış, bazılarının yapımı devam etmektedir.

Yüz yıllardır Tokat’a, halka ve doğaya yaşam veren geçen “Yeşilirmak Suyu” Hidro Elektrik Santrali(HES) projesiyle büyük tehdit altındadır. Devletin yetkili kurumları, ilgili bakanlıkları yazışmalar ve dava süreci devam ederken, kamulaştırma kararı çıkarılmaksızın projenin inşaat çalışmaları başlatılmıştır. Yetkili kurumların “ÇED GEREKLİ DEĞİLDİR” kararı ve kamulaştırma çalışmaları yapılmadan, ormanları ve dere yataklarını talan edecek bu proje inşaatının başlatılması hukuka aykırıdır. Durum hukuka aykırı iken, mahkeme yürütülen durdurma kararı vermemektedir. Turhal’da işlem iptaline karar verildi. Zile’de ilk dava hakkında Danıştay 124. Dairede dava bilirkişi raporu yok. Dava süreçleri devam ederken bilirkişi raporları çıkmamıştır.

